

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia środa, 30 października 2024 r.

Poz. 4648

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.327.2024 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 29 października 2024 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1465) **stwierdzam nieważność uchwały Nr VI/38/2024 Rady Miasta Bartoszyce z dnia 26 września 2024 r.** w sprawie określenia stawki za 1 kilometr przebiegu pojazdu według, której zwraca się rodzicom koszty przewozu dzieci, uczniów i młodzieży w części dotyczącej § 1 uchwały, w zakresie dotyczącym sformułowania: „dla potrzeb wyliczenia zwrotu rodzicom kosztów przewozu dzieci, młodzieży”.

Uzasadnienie

Rada Miasta Bartoszyce, powołując się na art. 39a ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737 ze zm.), podjęła uchwałę, o której mowa na wstępie.

Uchwała została przedłożona organowi nadzoru w dniu 3 października 2024 r.

W ocenie organu nadzoru, powyższa uchwała, w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, podjęta została z istotnym naruszeniem prawa.

W myśl art. 39a ust. 3 ustawy Prawo oświatowe, stawkę za 1 kilometr przebiegu pojazdu określa rada gminy, w drodze uchwały, przy czym stawka ta nie może być niższa niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 2201 z późn. zm.).

Z ust. 2 powołanego wyżej przepisu wynika, że zwrot kosztów jednorazowego przewozu następuje w wysokości określonej według wzoru: $\text{koszt} = (a-b) \times c$ gdzie: a - liczba kilometrów przewozu drogami publicznymi z miejsca zamieszkania do przedszkola, oddziału przedszkolnego w szkole podstawowej, innej formy wychowania przedszkolnego, ośrodka rewalidacyjno-wychowawczego, szkoły podstawowej albo szkoły ponadpodstawowej, a także przewozu rodzica z tego miejsca do miejsca zamieszkania lub miejsca pracy, i z powrotem, b - liczba kilometrów przewozu drogami publicznymi z miejsca zamieszkania rodzica do miejsca pracy i z powrotem, jeżeli nie wykonywałby przewozu, o którym mowa w lit. a, c - stawka za 1 kilometr przebiegu pojazdu.

Należy w tym miejscu podkreślić, iż w świetle Konstytucji RP, rada gminy zobowiązana jest do działania na podstawie i w granicach prawa. W konsekwencji rada gminy formułując postanowienia uchwały, nie może nimi wykroczyć poza zakres ustawowego upoważnienia. Niezastosowanie się zaś rady gminy do powyższego wymogu, traktuje się jako istotne naruszenie prawa. Należy także zauważyć, że modyfikacja, czy powtórzenie przepisów ustawy może wypaczyć ich sens. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony, czy zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, co może spowodować całkowitą lub częściową zmianę intencji prawodawcy (podobnie wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego Órodek Zamiejskowy w Lublinie z dnia 28 lutego 2003 r., sygn. akt I SA/Lu 882/02; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 września 2009 r., sygn. akt II OSK 1077/09; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 15 stycznia 2013 r., sygn. akt IV SA/GI 391/12).

W ocenie organu nadzoru, § 1 uchwały w zakresie sformułowania wskazanego w sentencji rozstrzygnięcia, jest niezgodny z art. 39a ust. 1, 2 i 3 ww. ustawy. Regulacja ta wykracza poza delegację ustawową,

wynikającą z art. 39a ust. 3 ustawy Prawo oświatowe. Ustawodawca bowiem upoważnił radę gminy wyłącznie do uregulowania stawki za 1 kilometr przebiegu pojazdu, przy czym stawka ta nie może być niższa niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

Tymczasem, Rada Miasta Bartoszyce, określiła również krąg podmiotowy osób, których dotyczyć ma przewóz (dzieci i młodzież), mimo, że ustawa Prawo oświatowe, wskazuje w art. 39 ust. 1, komu zorganizowany ma zostać bezpłatny transport poprzez, m.in. zwrot kosztów przewozu.

Niedopuszczalne jest, aby kwestie kompleksowo uregulowane w aktach wyższego rzędu, były ponownie, ustalane w prawie miejscowym. Powtórzenie regulacji ustawowych lub ich modyfikacja w akcie prawa miejscowego jest niedopuszczalne, gdyż trzeba się liczyć z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy (patrz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 21 września 2011 r., sygn. akt oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 października 1999 r., sygn. akt II SA/Wr 117/98).

Mając powyższe na uwadze, uchwała Nr VI/38/2024 została podjęta z istotnym naruszeniem obowiązującego prawa, co czyni stwierdzenie jej nieważności, w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia, uzasadnionym i koniecznym.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

wz. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Mateusz Szauer
I Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski